

MALA LUKARICA

Čuševa Lizika je doma iz Lukarije. To je deželica med Dravo in Pesnico, kjer je skoraj vsaka njiva zasejana z lukom-čebulo. Je tipična lukarica. Je vesela in bistra zato jo imajo vsi radi.

Doma vlada revščina. Živijo v stari z slamo pokriti hišici, ki je last bogatega kmeta. Zato morata njena oče in mati sedemdeset dni v letu pomagati pri hišnih opravilih. Pred leti se jim je godilo bolje, saj se je takrat luk dobro prodajal in s tem sta dobro zaslužila. Lizika ima tri mlajše sestre in dva bratca. Poleg nje v šolo hodita Ferunica in Jožek. Rada se uči ampak nimata knjig in včasih celo zvezkov ne. Zato je Lizika stopila do svojega znanca Vršiča pri katerem sta zaposlena tudi njena mati in oče. Prosila ga je za ogon zemlje. Tako dolgo je vztrajala da je ta le popustil ter ji ga dal. Na njem je hotela posaditi luk in z zasluženim denarjem kupiti zvezke in knjige bratcema in sestricam. V zameno mu bo mogla med počitnicam pasti živino.

Mati ji je dala čebulice od luka in Lizika je posadila svojo gredo. Vsak dan je hodila gledat kako so pognala zeleno modra stebelca. Veselo in ponosno je odgovarjala na vprašanja mimoidočih kako ji vrtnina uspeva. Te dni je morala vstajati zelo zgodaj da je luk očistila, saj je morala vsako glavico posebej očistiti od blata. Očiščene glavice je nosila na podstrešje kjer so ji starši dodelili poseben prostor. Nekega dne pa se je Vršič odločil da bo poleg luk od drugih žensk odpeljal tudi Lizikin v Maribor z njim pa bo smela tudi ona. Lizika je bila vsa iz sebe... videla bo tako veliko in znamenito mesto Maribor. Skrbelo jo je kako bo prodala ves svoj pridelek.

Vršič je naslednje jutro prišel zgodaj. Naložil je vreče in Liziko ter se odpeljal. Lizika je kmalu pozabila vse težave ter opazovala velike stavbe in množico ljudi. Ko sta pispela jo je vršič pustil samo in Lizika je raztovorila vrečo ter začela prodajati luk. Nihče se ni zmenil zanjo, zato je odšla po hišah. Neka ženska je končno hotela kupiti pa se ji je zlagala da stopi samo po denar a jo Lizika ni več videla. Imela je še polno vrečo. Odšla je v trgovino, a so jo tudi iz tam nagnali. Potem pa je srečala dečke, ki so ji ponujali dva dinarja in pol za en luk. Vsa vesela je skoraj vse prodala in odšla v »lukarsko« gostilno, kjer bi prespala. Ko se je zbudila je odšla na tržnico da bi prodala še preostanek luka. Kmalu tudi tega ni bilo več. Vsa vesela se je odpravila skozi gozd domov. Še nikoli ni imela toliko denarja.

Bila je ponosna, nase, da je uspela prodati ves luk, ki ga je sama pridelala.